

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Utbildningsdepartementet
Forskningspolitiska enheten
u.remissvar@regeringskansliet.se

Ny myndighetsstruktur för finansiering av forskning och innovation (SOU 2023:59 och SOU 2023:19) (U2023/02898)

Sammanfattning

Upphandlingsmyndighetens uppdrag är att verka för rättssäkra, effektiva och hållbara upphandlingar till nytta för medborgarna och näringslivets utveckling samt att ge vägledning till kommuner och regioner om statsstödsfrågor. Myndighetens främjande uppdrag påminner delvis om den roll som Innovationsmyndigheten föreslås få enligt det remitterade förslaget. Vi yttrar oss därför i huvudsak beträffande de förslag i slutbetänkandet som avser Innovationsmyndigheten och de förslag i övrigt som har anknytning till upphandlings- eller statsstödsområdet.

Upphandlingsmyndigheten ser både möjligheter och risker med att samla de innovations- och forskningsfrämjande myndighetsuppgifterna på färre myndigheter. En ny myndighetsstruktur med två eller tre myndigheter bör öka transparens och förutsägbarhet för inblandade aktörer och bidra till ett mer välfungerande innovationsklimat. En samlad myndighetsstruktur kan även bidra till ett mer integrerat systemperspektiv och göra det möjligt att initiera relevant samverkan på olika nivåer.

Upphandlingsmyndigheten ser att det kan finnas effektiviseringsmöjligheter genom att forskningsanslag samlas, men ser samtidigt att förslagets konsekvenser för sektorsrelaterad forskning - såsom forskningen på upphandlingsområdet - skulle behöva belysas ytterligare för att säkerställa att förutsättningarna inte försämras.

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Upphandlingsmyndigheten delar utredningens bedömning att det finns behov av mer stöd och vägledning om upphandling och statsstöd.

Vad gäller förslaget om att Innovationsmyndigheten skulle få i uppdrag att utveckla användandet av innovationsupphandling anser vi att uppdraget kräver samverkan mellan flera olika aktörer. Upphandlingsmyndigheten är positiv till förslaget att Innovationsmyndigheten får i uppdrag att främja innovationsupphandling, men anser att det bör ske tillsammans med Upphandlingsmyndigheten och andra relevanta aktörer. Syftet med en sådan samverkan är att stödja, utveckla och möjliggöra för fler innovationer genom upphandling. Myndigheten anser dock att uppdraget att ge vägledning om upphandlingsfrågor kopplade till innovation i upphandling bör ligga kvar på Upphandlingsmyndigheten.

När det gäller vägledning om statsstödsfrågor ser Upphandlingsmyndigheten dock en risk med att skapa en vägledande funktion för statsstödsfrågor som enbart avser forsknings- och innovationsfrågor. De utmaningar som finns när det gäller statsstöd på området för forskning och innovation finns även på andra statsstödsområden. Uppdraget finns dessutom redan delvis etablerat hos Upphandlingsmyndigheten. Vägledningen om statsstödsfrågor riskerar att försvagas om uppdraget splittras mellan flera olika myndigheter.

Upphandlingsmyndigheten avstyrker därför förslaget att Innovationsmyndigheten skulle få rollen att vägleda andra myndigheter om statsstödsfrågor på området för innovation och forskning. Upphandlingsmyndigheten förordar i stället att en samlad myndighetsfunktion för vägledning om alla typer av statsstödsfrågor skapas på en myndighet och att Upphandlingsmyndigheten får ett utökat uppdrag och långsiktig finansiering för att kunna erbjuda sådan vägledning.

Synpunkter på de förslag som utredningen har lämnat

Övergripande synpunkter

Upphandlingsmyndigheten delar utredningens bedömning att det kan finnas effektivitetsvinster i att samla flera myndigheters uppdrag hos två eller tre organisationer, men det är viktigt att organisationsförändringarna hanteras på ett bra sätt om inte kostnaderna med en omorganisation ska överstiga effektiviseringspotentialen.

Upphandlingsmyndigheten har inga särskilda synpunkter på valet mellan utredningens alternativ med två eller tre myndigheter. Myndigheten konstaterar dock, vilket utredningen redan har gjort, att det kommer att krävas väl utvecklade samverkansformer för att säkerställa synergier mellan kommersialisering och uppskalning av forskningsresultat och grundforskningen hos Vetenskapsmyndigheten. Även forskningsinfrastrukturen måste kunna användas i alla delar så att alla typer av forskning kan ges goda förutsättningar att bidra till samhällsutvecklingen.

Ert datum:
2023-10-24Datum:
2024-01-31Er ref:
U2023/02898Diarienummer:
UHM 2023-0191

Avvecklingen av den sektorsbaserade organisationen ställer också nya krav på samverkan för att få tillgång till sektorsmyndigheternas djupa kunskap om sektorns behov och förutsättningar. Deras täta nätverk mellan forskare, behovsägare, sakkunniga och intressenter är en viktig pusselbit för att lyckas driva projekt från forskning till nyttogörande innovationer. Upphandlingsmyndigheten anser att det är angeläget att de beställargrupper som Energimyndigheten och Naturvårdsverket initierat och finansierar kan fortsätta bedriva sin verksamhet. Dessa nätverk är beroende av långsiktig finansiering och har genererat goda resultat.

Forskning på upphandlingsområdet

Upphandlingsmyndigheten ska, enligt vår instruktion (förordning 2017:1297), verka för relevant forskning inom upphandlingsområdet samt följa och verka för den internationella utvecklingen på området. För att myndigheten ska kunna fullgöra denna uppgift krävs att möjligheter ges att påverka hur den nya myndigheten fördelar anslagen.

Upphandlingsmyndigheten är positiv till möjligheterna att hitta synergier mellan olika typer av forskning som kan bidra till att exempelvis upphandlings- och miljöforskning kan stödja varandra på ett bättre sätt.

Inköpsområdet är ett område som till sin karaktär är tvärvetenskapligt. Det innebär att forskningen också behöver vara tvärvetenskaplig. Upphandlingsmyndigheten ser en risk i att den viktiga forskning som sker inom inköpsområdet skulle kunna komma att prioriteras ned om det betraktas som ett smalt forskningsområde. De offentliga inköpen från den privata sektorn uppgick till 879 miljarder kronor 2021, det motsvarar drygt en sjättedel av Sverige bruttonationalprodukt. De medel som avsätts för forskning inom området skulle behöva ökas rejält för att bättre spegla de offentliga inköpens betydelse för samhällsekonomin. Upphandlingsmyndigheten föreslår därför att det i den nya myndighetens prioritering tydligt framgår att forskning inom inköpsområdet ska ges relevant utrymme.

Konkurrensverket har uppgifter om att den svenska forskningsfinansiering som bedrivits mellan år 2007–2022 totalt uppgick till 230 miljoner kronor. Av den totala forskningen har 43 procent finansierats av Konkurrensverket. Övriga forskningsfinansierare, inklusive Vetenskapsrådet, har inte bidragit till forskningen på upphandlingsområdet i den utsträckning som Upphandlingsmyndigheten anser att områdets betydelse meriterar.

Upphandlingsmyndigheten och Konkurrensverket samarbetar redan i dag vad gäller prioriteringen kring forskningsanslagen på upphandlingsområdet. Upphandlingsmyndigheten saknar en konsekvensanalys som beskriver hur de föreslagna förändringarna kommer att påverka forskningen inom inköpsområdet och Upphandlingsmyndighetens möjlighet att fullgöra sin uppgift inom forskningsområdet.

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Allmänt om innovationsupphandling vid finansiering av forskning och innovation

Utredningen nämner användningen av innovationsupphandling som metod vid finansiering av forskning och innovation. Innovationsupphandling som begrepp omfattar olika tillvägagångssätt för hur en offentlig organisation kan främja innovation genom att efterfråga eller tillåta nya lösningar i en upphandlingsprocess. Innovationsupphandling följer i stort samma metodik som all annan offentlig upphandling. Innovationsarbetet kan inkluderas i en upphandlingsprocess, då det finns olika metoder, även kallat förfaranden, som medger såväl dialog som prototyputveckling under upphandlingsförfarandet. Upphandlingsmyndigheten anser att det finns goda möjligheter att främja innovation och samtidigt bidra till sunda offentliga affärer genom att kombinera innovationsarbete och upphandling i högre utsträckning än idag. Upphandlingsmyndigheten anser dock att det kan behövas statlig finansiering riktad till innovationsupphandlingsprojekt för att nå detta mål.

Ett skäl till att använda innovationsupphandling i högre grad är att det inom ett antal forsknings- och innovationsområden utvecklas lösningar där det i princip bara finns köpare i offentlig sektor. I utredningen nämns robotik inom hemtjänsten som ett möjligt innovationsområde. Det är ett exempel där innovationsupphandling bör användas, då behovet utgår från offentlig sektor och lösningen utvecklas av näringslivet. Om offentliga organisationer är behovsägare och ingår i projektet, då bör man överväga innovationsupphandling som metod. Om man inte tidigt gör avvägningen om satsningen senare ska köpas av offentliga aktörer kan en upphandling i ett senare skede försvåras. Idag utvecklas många innovationer med stöd av statliga medel som aldrig kommersialiseras eller skalas. Genom att inkludera upphandling tidigt och eventuellt genomföra innovationsarbetet inom en upphandling skulle man med högsta sannolikhet öka takten; från identifierat behov till kommersialiserad och implementerad lösning som genererar nytta i offentlig verksamhet.

I sammanhanget bör också nämnas att allt innovationsarbete är förknippat med en risk och det gäller även innovationsupphandling. Det innebär att dessa upphandlingsprojekt ofta är beroende av extern finansiering likt traditionella innovationsprojekt. Ett framtida köp gynnar såväl företagen som utvecklar lösningar som behovsägarna inom offentlig verksamhet, därför finns behov av en bred och utökad finansiering riktad till innovationsprojekt som innefattar upphandling. Det bör uppmärksammas att statlig finansiering riktade till innovationsupphandling kommer företag tillhanda via den upphandlande myndigheten.

Upphandling och standarder

Utredningen föreslår att Innovationsmyndigheten bör få i uppgift att stödja strategisk standardisering kopplat till forskning och innovation. Upphandlingsmyndigheten vill belysa att offentlig upphandling har en viktig roll när det gäller att öka nyttjandet av standarder i nya lösningar och kan påskynda en etablering.

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Framtagande och tillämpning av standarder är en viktig del för att kunna ha samsyn och gemensamma förhållningssätt på en global marknad inom olika områden. Standarder och enhetliga krav kan bidra till att öka konkurrensen och stimulera innovation. Genom att följa gemensamma standarder vid upphandling kan även mindre företag konkurrera på lika villkor med större aktörer. Ett viktigt perspektiv är att standarder utformas för att kunna möjliggöra innovationer och nya lösningar.

Kopplat till inköp av varor och tjänster så spelar standarder en viktig roll genom att stärka samsyn och rikta köpkraften i offentlig sektor. Dessutom används standarder som bevismedel när krav ställs i offentlig upphandling, exempelvis vid krav på miljöprestanda och sociala villkor. Detsamma gäller olika typer av märkningar som tas fram för att säkerställa relevant miljöprestanda inom specifika branscher. Det i sin tur bidrar till att kunder blir mer medvetna och kan göra sundare val när de köper dessa produkter. Tillgång till relevanta standarder är viktigt för att kunna utveckla relevanta och drivande hållbarhetskriterier som kan användas inom offentlig upphandling.

Upphandlingsmyndighetens erfarenheter av vägledningssuppdrag

Upphandlingsmyndighetens erfarenhet är att behovet av vägledning i komplexa fall sällan stannar vid allmänna uttalanden om ett visst regelverk utan att det som efterfrågas är rådgivning om hur olika regler samverkar. Svaret på den typen av frågor måste lösas genom samverkan mellan olika kompetenser. Vägledning om exempelvis upphandling i ett innovationssammanhang och statsstöd kräver därför samverkan mellan olika aktörer med olika kärnkompetenser istället för lösningar där alla typer av experter samlas på en plats.

Som utredningen pekar på finns det dock behov av myndigheter som genom vägledning skapar bättre förutsättningar för andra myndigheter att fatta sina beslut inom givna ramar. En vägledningssfunktion riktad till andra myndigheter kan dock inte lösa alla problem och kan inte heller ersätta behovet av intern kompetens hos de organisationer som ansvarar för sina inköp eller forskningsfrämjande insatser. En vägledningssfunktion bör inte heller ägna sig åt sådan rådgivning som utförs på den kommersiella konsultmarknaden och får inte styra över hur en annan myndighet ska besluta i ett ärende som gäller rättigheter för enskilda. Däremot kan allmän vägledning vara ett bra stöd som stärker kompetensen hos de ansvariga tjänstemännen på andra myndigheter. Ett sådant vägledningssuppdrag kräver dock både finansiering och långsiktighet eftersom både frågorna och regelverken förändras över tid. En god förvaltning av vägledningen är helt nödvändig för att vägledningssfunktionen ska kunna bidra till att möta behoven.

Förslagen om en vägledningssfunktion för innovationsupphandling respektive för statsstödsfrågor behandlar vi mer ingående var för sig i följande avsnitt.

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Förslaget om vägledningsfunktion för innovationsupphandling

Utredningen föreslår att den nya Innovationsmyndigheten får ansvar att utveckla användningen av innovationsupphandling som ett verktyg för att utveckla och sprida nya lösningar till offentlig sektor. Utformning och genomförande av uppdraget ska ske i nära samarbete med Upphandlingsmyndigheten, enligt utredningen.

Upphandlingsmyndigheten skapades genom att funktioner från flera olika myndigheter, däribland en funktion för innovationsupphandling från Vinnova, slogs samman för att nå en kritisk massa av kompetens som på ett mer effektivt sätt skulle kunna tillgodose de behov av allmän vägledning som uppstår när det gäller inköpsprocessen. Myndigheten har bedrivit sådan verksamhet sedan den bildades 2015. Dessutom har myndigheten det samlade ansvaret för att utveckla, förvalta och stödja den upphandling som görs av upphandlande organisationer. Myndigheten ska även främja innovativa lösningar inom upphandling och öka kompetensen om innovationsupphandling.

Med utgångspunkt i aktuellt uppdrag har Upphandlingsmyndigheten en väl utarbetad vägledning om innovation i upphandling och upphandlingsrättsliga frågor som berör innovationsområdet. Stöd och vägledning ges till både upphandlande organisationer och företag, samt andra intressenter.

Dessutom driver Upphandlingsmyndigheten Afori, arenan för innovation i upphandling, inom ramen för ett regeringsuppdrag (N2021/01194) som myndigheten har tillsammans med Vinnova och PRV. Afori är en mötesplats för aktörer som deltar i, eller på olika sätt kan bidra till, goda offentliga affärer och har som främsta målgrupper beslutsfattare och utförare i offentlig sektor och näringsliv. Afori tydliggör att offentlig upphandling är ett effektivt sätt att driva på samhällets gröna omställning, ökad välfärd och näringslivets konkurrenskraft. Målet är att stimulera till mer innovation i upphandling. Regeringsuppdraget pågår under perioden 8 april 2021 till 31 mars 2025.

Vid upphandling av nya lösningar är det vanligt att frågor uppkommer som kräver rättslig expertis av olika slag, exempelvis frågor om immateriella rättigheter som kan besvaras av Patent- och Registreringsverket, PRV. Även sektorsmyndigheterna kan involveras som samtalspartners beroende på innovationsområde, och Upphandlingsmyndigheten kan kontaktas för såväl upphandlingsrättsliga frågor som för metoder och erfarenheter kring innovation i upphandling. I andra fall kan frågorna vara av den karaktären att de kräver att advokatbyråer eller andra kommersiella konsulter anlitas för att göra bedömningar i enskilda fall.

Behovet av kunskap om innovation i upphandling kan uppstå hos många typer av offentliga aktörer, och inte bara hos aktörer som ofta använder sig av innovationssystemet. Upphandlingsmyndigheten har utifrån detta perspektiv bättre förutsättningar att nå inköpare än vad exempelvis Innovationsmyndigheten skulle ha. Upphandlingsmyndigheten anser att det är betydelsefullt att bibehålla sin vägledningsfunktion för innovationsupphandling. Att splittra vägledningsfunktionen

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

för upphandling kommer förmodligen försvaga stödet, i stället föreslår myndigheten en samverkansfunktion för innovationsupphandling.

Användningen av innovationsupphandling i Sverige är blygsam och i en samverkansfunktion kan flera aktörer bidra utifrån sitt kompetensområde. Det handlar i första hand om att lösa hinder i samband med innovationsarbete under upphandling, men också att främja användandet. Dessutom är det betydelsefullt att tillsammans testa nya metoder och arbetssätt, samt samla och dela erfarenheter och lärdomar. Branschträffar inom specifika innovationsområden kan arrangeras i samråd med behovsägare och kompetenshöjande åtgärder om innovationsupphandling bör riktas till bägge parter i den offentliga affären.

I andra länder finns det olika initiativ som stödjer innovationsupphandling och som genomförs i samverkan mellan olika organisationer, exempelvis KEINO i Finland och Nationellt program för leverantörsutveckling i Norge. Ett annat exempel är Österrike, som har ett nationellt kompetens- och kontaktcenter för innovationsupphandling, PPPI (Action Plan for Public Procurement Promoting Innovation in Austria).

Förslaget om en vägledningsfunktion för tillämpning av statsstödsregler på innovationsområdet

Ytterligare en uppgift för Innovationsmyndigheten föreslås bli att utveckla en stödfunktion för hantering av statsstödsfrågor kopplade till forskning och innovation.

I svaren på utredningens enkäter och i de dialoger som genomförts har det framkommit synpunkter på hur frågan hanteras i dag. En kritik som framförs är att nuvarande finansärer gör olika tolkningar av gällande regelverk. Följden blir att förutsättningarna för stöden varierar beroende på vilken myndighet som beviljat stödet, trots att underliggande EU-rättsliga regelverket är detsamma. En annan uppfattning som framförts till utredningen är att Sverige i mindre utsträckning än andra länder notifierar program och andra insatser till EU-kommissionen för att få förtydliganden och begära undantag från statsstödsreglerna. I syfte att åtgärda dessa otydligheter och skapa en funktion som kan stödja svenska aktörer och Regeringskansliet i hanteringen av statsstödsfrågor kopplade till forskning och innovation föreslår utredningen att Innovationsmyndigheten ges detta ansvar.

Upphandlingsmyndigheten delar problembilden och ser behov av mer vägledning och stöd om statsstödsfrågor, dock inte enbart på innovationsområdet. Ett exempel på komplexiteten i statsstödsfrågorna gäller test- och demonstrationsanläggningar samt forskningsinfrastruktur. Dels handlar det om tolkningen av olika statsstödsregelverk, där det - som utredningen skriver - kan vara svårt att tolka hur begreppen i statsstödsreglerna förhåller sig till svenska förhållanden. Här finns det goda möjligheter att utveckla hur myndigheter och Regeringskansliet kan öka dialogen med kommissionen och bland annat därigenom säkra en enhetlig tillämpning av statsstödsreglerna i Sverige. En annan del handlar om att säkerställa att användningen av sådana anläggningar inte ger upphov till statsstöd som snedvrider konkurrensen på

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

andra marknader. I den delen är utmaningen att säkerställa en marknadsmässig prissättning av exempelvis nyttjandet av forskningsinfrastruktur. Även här kan rådslan att göra fel leda till att forskningsinfrastruktur, test- och demonstrationsanläggningar inte tillgängliggörs för marknaden, vilket riskerar att tappa en viktig del av nyttan med den här sortens satsningar. Ökad kompetens i upphandlings- och statsstödsfrågor kan bidra till att viktig infrastruktur och test- och demonstrationsanläggningar får den finansiering som krävs för att säkerställa att företag som har behov av dem också kan få tillgång till dem. Det i sig kan säkerställa att enskilda företag inte gynnas på ett sätt som riskerar att snedvrider konkurrensen.

De frågor som utredningen uppmärksammar uppstår både på nationell, regional och lokal nivå samt beträffande alla typer av stödgivning, inte bara när det gäller stöd inom området för forskning och innovation. Vägledning om vad som är marknadsmässiga villkor är för övrigt centralt i myndighetens arbete med vägledning till kommuner. Upphandlingsmyndigheten avstyrker därför förslaget att Innovationsmyndigheten ges ett vägledningssuppdrag som avser statsstödsfrågor på innovationsområdet och förordar istället att medel för statsstöds vägledning till såväl kommuner, regioner som statliga myndigheter samlas på en myndighet. En sådan myndighet får då även förutsättningar att ge mer stöd till Regeringskansliets arbete med statsstödsfrågor.

Idag har Upphandlingsmyndigheten enligt sin instruktion ett uppdrag att ge vägledning om statsstödsfrågor till kommuner och regioner, dock inte till statliga myndigheter. Upphandlingsmyndigheten har ett efterfrågat webbstöd och en frågeservice som när det gäller statsstöd utformats för kommuner och regioner, men som även används av statliga myndigheter och företag. För det fall Upphandlingsmyndighetens uppdrag på statsstödsområdet breddas och finansieringen utökas har myndigheten goda förutsättningar att på ett resurseffektivt sätt ge bättre förutsättningar för en enhetlig statsstödsstillämpning både hos statliga myndigheter, regioner och kommuner.

Bakgrund till behovet av vägledning om statsstödsfrågor

Det pågår andra utredningar som lyfter behovet av statsstöds vägledning och behovet av att stärka det företagsfrämjande systemet.

Statsstödsregelverket har på många sätt fått en ökad påverkan på den offentliga affären. Det beror bland annat på att EU ska ställa om mot en mer hållbar och digitaliserad konkurrenskraftig inre marknad. Genom de krav som ställs på medfinansiering när EU-medel söks och används aktualiseras många typer av statsstödsfrågor. Samtidigt har olika kriser ökat behovet av marknadskompletterande finansiering. Parallellt med ökande stödgivning så har regelverket decentraliserats vilket innebär att medlemsstaterna själva i högre grad måste ta ansvar för att leva upp till kraven i statsstödsreglerna.

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Sedan 2014 lämnas de flesta statsstöd i Sverige i enlighet med villkoren i Europeiska kommissionens allmänna gruppundantagsförordning (EU) 651/2014. Detta har i stor utsträckning ersatt det tidigare arbetssättet där nationella regelverk anmälades till kommissionen och godkändes. Innebörden av detta är att svenska myndigheter inte längre kan nöja sig med att följa de svenska författningar som styr stödgivningen utan även måste kunna tolka och tillämpa EU:s statsstödsregler.

Behovet av att förstå de statsstödsrättsliga begreppen är stort. Statsstödsreglerna är utformade för att kunna tillämpas i EU:s alla medlemsstater oavsett hur dessa organiserat sig. Statsstödsreglerna är därför inte anpassade för svenska myndigheter och svenska beslutande församlingar. Både på nationell, regional och lokal nivå uppstår det därför utmaningar när det gäller att tolka och tillämpa regelverket. Begreppen i statsstödsreglerna kopplar ofta till andra delar av EU-rätten och till EU-domstolens rättspraxis. Det gör att det är svårt för svenska myndigheter som sällan tillämpar statsstödsreglerna att tolka och tillämpa reglerna på ett korrekt sätt. Det är bland annat dessa förhållanden som enligt Upphandlingsmyndighetens uppfattning leder till att olika myndigheter gör olika bedömningar avseende samma regelverk vilket utredningen uppmärksammar på ett förtjänstfullt sätt.

Utredningen konstaterar även att vägledningsfunktionen bör kunna stödja Regeringskansliet i arbetet med statsstödsfrågor.

Regeringen har gett Statskontoret i uppdrag att föreslå en lösning där de olika myndighetsuppgifter som idag finns på statsstödsområdet samlas på en myndighet. Regeringsuppdraget beslutades den 22 juni 2023, KN2023/03506, och ska slutrapporteras senast den 22 mars 2024. Syftet med detta är att effektivisera arbetet som sker idag och att knyta ihop det med nya myndighetsuppgifter som regelverket kräver. En samlad specialistkompetens blir mindre sårbar än en verksamhet som splittras upp på olika myndigheter genom att kompetensen kan upprätthållas av fler tjänstemän som också kan utbyta erfarenheter och hjälpa varandra. Enligt uppdraget tänker sig regeringen att myndigheten ska kunna fungera som en expertmyndighet för statsstödsfrågor.

Upphandlingsmyndigheten, Tillväxtverket, Konkurrensverket och Tillväxtanalys har bistått Statskontoret med underlag till analysen inom ramen för regeringsuppdraget.

Ert datum:
2023-10-24

Datum:
2024-01-31

Er ref:
U2023/02898

Diarienummer:
UHM 2023-0191

Generaldirektören Inger Ek har beslutat i detta ärende. Charlotta Palmgren, affärsutvecklare, har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också senior jurist Magnus Lindbäck och hållbarhetsspecialist Margareta Bergh deltagit.

Inger Ek

Charlotta Palmgren